

SLOVENCI V ARGENTINI

Joj, kako lepe počitnice!

Slovenska otroška kolonija, ki jo leto za leto organizira naše krovno društvo Zedinjena Slovenija v okviru šolskega referata, se je zbrala v Slovenski hiši v petek 2. januarja zvečer. Poslovili so nas starši, bratci in sestrice, v cerkvi pa delegat dr. Jure Rode, gdč. Ani Klemen šolska referentka ZS

in prof. Neda Vesel Dolenc, podpredsednica ustanove.

Otroci so po nagovoru glavnega voditelja, prof. Jureta Urbančiča, pozdravili starše z vizitko in nageljnem, kot znak zahvale za izredno priložnost, da lahko gredo na slovensko kolonijo.

Spoznavati smo se začeli že na avtobusu, med klepetom, petjem in smehom.

V Cordobo smo prišli srečno. Kar težko je opisati toliko in tako lepa doživetja. Imeli smo čudovito vreme vseh 8 dni. Šli smo vsi skupaj na Cabeza del Soldado, Mastil, Capilla del Monte, El Zapato in Paso del Indio, kjer so se še najmlajši upali skozi ozko odprtino. Z zadnjimi smo se na tem vzponu Bogu zahvalili z molitvijo za vso lepoto narave. Privrele so iz naših grl tudi pesmi hvale in slave.

Okorajili smo se do La Toma in Dique los Alazanes, La Cumbre, Križev pot, dique San Jerónimo in Villa Carlos Paz. Privoščili smo si dan kopanja v Casablanca, kjer smo tudi tekmovali v odborki in nogometu. Ta dan je bil otrokom zelo priljubljen.

Poveselili smo večere z branjem „poštarja“, kjer so si otroci drug drugemu pisali zanimive pozdrave in sporocila. Tudi nočne igre niso manjkale; zelo prav so nam prisile svetlike! Za „Gala Večer“ smo se naplesali in naigrali, zadnjo noč pa smo ob potočku (Da! Spodaj pri potočku!) veselo zabavali ob kresu. Vsak je dobil vejico, da je z njo poživel skupni ogenj, imeli smo tudi možnost, da se Bogu

osebno zahvalimo za prejete dobre.

Na tretji sveti večer smo pokadili in pokropili prostore doma, nato pa je sledil prizorček sv. Treh kraljev, z živimi jaslicami v hlevčku in s petjem. Seveda smo dobili tudi majhna darila za posladkanje! Radi bi prav posebno poohvalili otroke, ki so se že doma pred kolonijo učili vlogo za predstavo.

Po skupinah so otroci imeli uro petja, ročnih del, branja in slovenščine, iz katerega je nastal šaljiv prizorček o Rdeči kapici, v izvedbi in režiji najmlajših samih.

L a h k o
rečemo, da
smo na tej
koloniji dali
veliko važ-
nosti duhov-
nemu življen-
ju. Jutranje in
večerne mo-
litve so bile
pomembne;
otroci so jih
sami bogatili

s sodelovanjem, (večkrat prostovoljnim) branjem, petjem in spontanimi prošnjami. Prav posebno se nam je vtisnila v

srce zadnja jutranja molitev ob robu potočka, obdani z

naravo, svežim zrakom in soncem, to se pravi, polni božje

prisotnosti. Nedeljsko sveto mašo je obhajal krajevni pater,

mi pa smo spremljali in sodelovali s slovenskim petjem ob spremljavi kitare. Pater se je odzval na Juretovo povabilo in se vrnil zadnji dan pred odhodom, za darovanje zahvalne svete maše.

Letošnji voditelji, Kristina Šenk, Cecilija Čampa, Pav-

linka Zupanc, Pavel Grohar in Damijan Poglajen smo pod vodstvom prof. Jureta Urbančiča dan za dnem skrbeli za

otroke, da bi se dobro imeli in skupaj preživeli lepe počit-

nicne. Z dobro voljo smo skupno
reševali težave, ki so prihajale na
dan. Sami smo zelo zadovoljni z
uspehom kolonije, na podlagi do-
bre besede, razumevanja, prija-
teljstva, veselja in otroške
sproščenosti.

Voditelji smo se zelo čudili
kako se je šte-
vilna skupina kar
hitro priva-
dila; mlajši
starejšim in
obratno. Gani-
lo nas je do
solz, kako so si
otroci večkrat
radi pomagali,
na primer, pri
prenaranjanju
nahrbnikov,

skrbeli so drug
za drugega, za

Bog Oče,
danes se Ti zahvalimo
drug za drugega
ker smo veseli in presrečni.
Podaril si nam prijateljstvo,
zbral si nas na tem potovanju
da bi rasli v spoštovanju, potrpljenju
in razumevanju,
ki nas toliko stane
še posebno ker se nismo vsi poznali.
Danes se čutimo ena sama velika družina.
Pomagal si nam, da smo se spoznali in vzljubili.
Dal si nam korajžo, da pridemo do Mastila.
Dal si nam veselje ko smo se po dolgi
in težki poti ustavili v Los Alazanes
in se skupaj zabavali

plavali in špricali v vodi.
Združil si naša grla pri večernih in jutranjih molitvah,
pri petju, kresu in seveda, ko je bilo primerno,
da nagajivo pohecamo koga izmed nas.

Dal si nam čut sodelovanja z drugim,
da smo si med seboj v stiskah in težavah pomagali.
Dal si nam čut popolnega zaupanja do voditeljev
in to nas je osrečilo, Gospod.

Dal si nam toliko lepote v naravi,
da smo Te tako še malo bolj spoznali.
Slavimo Te zato.
Gospod,

naše potovanje je prišlo h koncu.
A radi bi ohranili vezi.
Pomagaj nam, da ne pozabimo
na vse kar smo skupaj doživelji vse te dni.
Zavedamo se, da smo samo v sreči drugega
sami lahko srečni.
Gospod,
varuj nas še naprej, ohrani naše prijateljstvo.
Prosimo te vse to, vpričo naših dragih.
Amen.

**(Zahvalna molitev v cerkvi Marije Pomagaj
na dan prihoda iz Cordobe)**

zdravje, bili so solidarni pri težjih poteh, ko je bilo treba
čez skale, navigli so za skupine pri tekmovanjih in še in
še. Otroci so resnično dokazali kako veliko in dobro srce
imajo. Ponosni smo nanje!

Že sedaj vabimo vse domače, prijatelje, sorodnike,
spleh vso slovensko skupnost, da si na proslavi ob začetku
šolskega leta sami ogledate delo in doživetja letošnje
kolonije. Čutimo, da si imamo še veliko povedati in
posredovati, Bog daj, da bi te vezi še dolgo obstojale.

Doživelji smo to kolonijo s predanim srcem.

Pavlinka Zupanc

